

Chúng Ta Là Người Mỹ

Huỳnh Quốc Bình

Bài viết này đặc biệt dành cho những ai mang quốc tịch Hoa Kỳ (All native born or U.S. citizen). Bản tiếng Anh dành cho những ai không đọc được tiếng Việt được đăng tải trên Website www.huynhquocbinh.net Tôi hy vọng rằng sau khi đọc xong những gì tôi trình bày, ai có quốc tịch Mỹ sẽ hãnh diện mình là người Mỹ. Nếu không, chắc chắn người đó sẽ nổi giận với tôi. (HQB)

Chúng ta là người Mỹ thì không thể làm hại nước Mỹ. Chúng ta có quyền tự do bày tỏ lời nói, hay hành động cho những gì chúng ta thích, mà những điều đó đã được Hiến Pháp Mỹ quy định và luật pháp bảo vệ chúng ta. Chúng ta cũng có thể biểu tình chống chính phủ hay Tổng Thống, nhưng phải làm điều đó trên vị trí của người Mỹ để bảo vệ giá trị căn bản của nước Mỹ, và quyền lợi chính đáng của nước Mỹ... Chứ không thể giống hành động của kẻ thù nước Mỹ đang tìm cách phá hoại nước Mỹ.

Nước Mỹ là một quốc gia tự do dân chủ, người dân có quyền tự do ngôn luận, tự do tôn giáo và tự do bày tỏ quan điểm chính trị... Cho nên, chúng ta phải mạnh dạn đứng lên bày tỏ nguyện vọng của mình, hay nói thay cho những người không có tiếng nói. (1) Chúng ta cần lên tiếng ôn hòa hay gay gắt, tùy thích, để phê bình những sai trật hay khuyết điểm của chính phủ, nhằm mục đích giúp cho nước Mỹ thăng tiến, nhưng dứt khoát không thể áp dụng thái độ bạo động. Khi chúng ta bạo động, chúng ta đã làm tổn thương quyền lợi của những người dân giống như chúng ta.

Một điều hết sức đặc biệt là tại Hoa Kỳ, phụ nữ và trẻ con rất được tôn trọng. Trong danh sách những quốc gia mà người ta cho là tôn trọng phụ nữ nhất, thì có Hoa Kỳ. Các nước kia tôi chưa từng ở qua nên xin không ý kiến, nhưng tôi thấy Hoa Kỳ rất tôn trọng phụ nữ. Ở Hoa Kỳ này người phụ nữ luôn được luật pháp bên vực và bảo vệ. Khi người ta mở lời chào thì người phụ nữ cũng được chào trước, "Ladies and Gentlemen". Bên Trung Đông tình trạng phụ nữ bị xéo mũi, hoặc đánh đập và ném đá đến chết mà cả thế giới điều biết.

Hình: Một trong những phụ nữ Trung Đông bị đánh đập nát cả mặt.

Tôi nghĩ, những phụ nữ đang sống tại Hoa Kỳ nên hãnh diện mình là phụ nữ Mỹ được tôn trọng, và cũng nên lên tiếng tranh đấu cho những nạn nhân bị các nước đó đã và đang xem họ như thể là con vật hay nô lệ.

Hoa Kỳ thật có phước vì có hơn một đảng chính trị, người dân có quyền ủng hộ đảng nào họ thích. Trên đất nước Việt Nam, nơi mà tôi từng bỏ chạy tìm tự do sau ngày 30-4-75. Ở đó chỉ

có duy nhất một đảng cộng sản Việt Nam (VC). Đảng VC không cho một đảng nào khác hoạt động. Người dân không được tự do bỏ phiếu tín nhiệm những ứng cử viên mình thích, mà phải bỏ phiếu cho ứng cử viên do đảng VC chọn trước. Người dân không được nói ngược chế độ VC, ai nói ngược sẽ bị bỏ tù hay bị giết lén lút.

Hình: Bức hình mô tả người phụ nữ Trung Đông bị chôn sống và bị ném đá cho đến chết

Tại Hoa Kỳ tất cả những luật lệ được những nhà làm luật viết ra và họ đã được đại đa số công dân Mỹ bầu cho họ vào vị trí đó. Cho nên, nếu chúng ta muốn họ nghe nguyện vọng chính đáng của mình thì phải qua các lá phiếu và tiếng nói, chứ không thể là những hành động đập phá xe cộ trên đường phố, hay phá hoại tài sản của

những người dân giống như chúng ta. Nói một cách khác, đường lối chính sách của nước Mỹ luôn được thực hiện tại Tòa Bạch Ốc chứ không phải trên các vỉa hè.

Chúng ta là người Mỹ thì tại sao lại đốt cờ Mỹ chỉ vì tức giận chính quyền hay vị Tổng Thống? Tôi nghĩ chúng ta không nên đốt cờ Mỹ, cho dù điều đó không phạm pháp. Cờ của một quốc gia là "linh hồn" của nước đó, là biểu tượng của nước đó, là niềm hạnh diện của nước đó. Hoa Kỳ cũng vậy, là công dân của một nước văn minh, mà người dân lại đốt cờ của quốc gia mình là sao? Nếu kẻ thù của nước Mỹ họ muốn xúc phạm biểu tượng của Hoa Kỳ khi họ đốt cờ Mỹ thì đó là sự chọn lựa của họ, còn chúng ta thì không nên làm điều đó. Hành động mang cờ quốc gia mình ra đốt hay làm quần lót để mặc là yêu nước hay sao?

Chúng ta là người Mỹ, là con dân của một nước văn minh, trình độ dân trí cao thì nên sử dụng phương tiện truyền thông để học hỏi, nhận thức những điều hay lẽ phải chứ không nên để cho mấy cái tin tức sai lạc do kẻ xấu nhét vào đầu chúng ta, để đến nỗi chúng ta không còn biết điều nào cần ủng hộ và điều nào nên tẩy chay. Chúng ta cần phải có nhận xét độc lập. Đừng để người khác nhận xét giùm mình. Đừng để người khác kích động chúng ta làm những điều sai trật, phạm pháp.

Người nào có niềm tin vào Thiên Chúa thì lại càng phải cẩn thận hơn. Thánh Kinh chép nhiều điều dạy dỗ từ Đức Chúa Trời nhưng không phải là quyển sách liệt kê hết những gì cần phải làm hay không nên làm. Tuy nhiên, Kinh Thánh có khuyến cáo con dân Chúa là hãy tránh những gì "tựa như điều ác" thì phải tránh. (2)

Ai đang nằm trong các cơ cấu chính quyền tại địa phương hay Trung Ương, do dân bầu hay được chỉ định, và ngay cả Tổng Thống, dù là đảng nào, Dân Chủ hay Cộng Hòa... Mà lại có những chủ trương, hoặc ủng hộ công khai, hay ngầm hỗ trợ những hành động phạm pháp, nhất là làm ngơ trước những cuộc bạo động, phá hoại nước Mỹ, thì thái độ này giống như người lính tự cầm súng bắn vào chân mình. Bởi vì họ là những người hiểu luật hơn người dân, khi nhậm chức, họ đã tuyên thệ là phải trung thành với nước Mỹ và bảo vệ quyền lợi của nước Mỹ.

Kết luận: Tôi yêu nước nước Mỹ giống như quê hương VN của tôi. Vợ chồng tôi dạy con phải yêu nước Mỹ, vun bồi cho nước Mỹ và bảo vệ nước Mỹ nhưng không quên nước VN đang bị VC cai trị. Chúng tôi giải thích cho con cái rằng, nước Mỹ không phải là Thiên Đàng, nước Mỹ cũng có những điều tiêu cực cần phải cải sửa; nhưng nước Mỹ đã cho gia đình mình có sự tự do. Chúng ta đừng vô cớ tạo gánh nặng cho chính phủ Mỹ, đừng vô cớ nói xấu nước Mỹ, xuyên tạc nước Mỹ, làm hại nước Mỹ. Đừng bao giờ nhân danh đạo đức, thiêng liêng mà chỉ mong được tồn tại bằng máu xương của người khác. Khi làm điều đó thì hãy coi chừng, nước Thiên Đàng không chứa chấp những kẻ dối trá và hèn nhát. (Khải Huyền 21:8)

Chúng tôi cũng nhắc con cái rằng, nếu kẻ thù của nước Mỹ chiếm được nước Mỹ, người Mỹ không còn chỗ chạy. Ai không thích nước Mỹ thì có quyền tự do bỏ đi nước khác. Ai là người đến đây từ các quốc gia khác, thí dụ như VN, không ai cấm người đó rời Hoa Kỳ mà trở về chốn cũ để sống với bọn VC gian ác.

Thưa những ai nhận mình là người có quốc tịch Hoa Kỳ. Khi lên tiếng bênh vực cho lẽ phải, người ta có thể mất quyền lợi, kể cả mất mạng, nhưng đừng để mất nhân cách. Con người sống mà không còn nhân cách thì kể như "chết". Còn gì bất hạnh hơn? Tôi tin như thế.

Huỳnh Quốc Bình

Ghi chú:

1. Kinh Thánh Cựu Ước chép: "Hãy mở miệng con để nói thay cho những người thấp cổ, bé miệng; hãy bênh vực duyên cớ của những người bất hạnh đau thương. (Châm-ngôn 31:8)- "Speak up for those who cannot speak for themselves, for the rights of all who are destitute. Speak up and judge fairly; defend the rights of the poor and needy. (Proverbs 31:8-9)

2. Kinh Thánh chép: "Bất cứ việc gì tựa như điều ác, thì phải tránh đi." (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5)- "Reject every kind of evil." (1 Thessalonians 5:22)